

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1999 m. balandžio 29 d. nutarimu Nr. 490
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
(2023 m. liepos 12 d. nutarimo Nr. 561
redakcija)

KAUNO MARIŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Kauno marių regioninio parko nuostatai (toliau – Nuostatai) nustato Kauno marių regioninio parko (toliau – regioninis parkas) steigimo tikslus, išskirtinę vertę, etnografinio regiono architektūros ir sodybų planavimo tradicijomis pagrįstus reikalavimus, valdymo, apsaugos ir tvarkymo organizavimo ypatumus.

2. Veiklą regioniniame parke reglamentuoja Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymas, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymas, Kauno marių regioninio parko planavimo schema (ribų ir tvarkymo planai), nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentai, kultūros paveldo objektų tipiniai ir individualūs apsaugos reglamentai, Nuostatai. Kultūros paveldo objektų teritorijose ir kultūros paveldo vietovėse Nuostatų reikalavimai taikomi, kiek jie neprieštarauja kultūros paveldo apsaugą reglamentuojantiems dokumentams.

3. Nuostatuose vartojamos sąvokos:

3.1. **Apžvalgos aikštelė (regykla)** – vieta, iš kurios atsiveria panoraminis kraštovaizdis ir kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, taip pat gali būti pastatytas apžvalgos bokštas.

3.2. **Atokvėpio vieta** – trumpam poilsiui be nakvynės skirta vieta, kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų.

3.3. **Dvaro (palivarko) sodyba** – dvaro (palivarko) teritorijos dalis, kurią sudaro istoriškai susiformavęs vientisas žemės plotas su visais jame esančiais įvairios paskirties statiniais ir želdiniais, vandens telkiniais, mažaisiais kraštovaizdžio architektūros elementais, dailės kūrinių, taip pat visų nurodytų statinių liekanomis, sudarančiomis teritorinę funkciją ir architektūrinę vienetą.

3.4. **Kraštovaizdžio estetinė vertė** – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamos natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ir (ar) žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio savybės apimančios kraštovaizdžio vaizdingumą, emocinį suvokimą, kompozicinę sandarą, meninę kokybę.

3.5. **Lankomi objektai** – paveldo objektai, kiti saviti kraštovaizdžio objektai ir kompleksai, savitų reikšminių vietos.

3.6. **Mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai** – informaciniai skydai, stendai, nuorodos, ženklai ir riboženkliai; šiukšliadėžės, suolai, stalai; dviračių stovai, sūpynės, laipynės, dekoratyvinės skulptūros, šviestuvai, stebėjimo įrenginiai (žiūronai, teleskopai, kameros); atraminės sienelės, tvorelės, platformos, pakylės; laiptai, lieptai, tilteliai, pavėsinės, laužavietės, kiti teritorijos vientiso stiliaus tvarkymo ir puošybos objektai.

3.7. **Mokomasis takas** – edukacinis pėsčiųjų takas, kuriame pateikiant mokomąją ir (ar) aiškinamąją informaciją mokoma suvokti ekosistemą, jos elementų tarpusavio ryšius, gamtos vertybes ir reiškinius, gamtinius procesus. Šalia mokomojo tako gali būti įrengta informacinių skydų ir (ar) stendų, rodyklių, riboženklių, atraminių sienelių, tvorelių, laiptų, lieptų, tiltelių, suolų vertybėms apžvelgti ir (ar) stebėti skirtų nesudėtingų statinių, prietaisų ir (ar) įrenginių.

3.8. **Pažintinis takas** – pėstiesiems, nemotorinių transporto priemonių naudotojams ar žirgų turizmui įrengtas takas, skirtas susipažinti (aplankyti) su lankomais objektais, savitais regioniais; šalia jo gali būti įrengta mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų.

3.9. **Poilsiavietė** – laikinai apsisistoti be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, laužaviečių, automobilių stovėjimo aikštelė.

3.10. **Rekreaciniai pastatai** – viešbučių ir poilsio paskirties pastatai, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio, nakvynės, svečių namai, viešbučiai, kempingai, moteliai, turizmo centrai ir bazės, vasarnamiai), ir gydymo paskirties pastatai (sanatorijos, sveikatingumo kompleksai).

3.11. **Stovyklavietė** – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje gali būti įrengta mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, taip pat gali būti teikiama turistinės stovyklos paslauga.

3.12. **Tradicinė etnografinio regiono architektūra** – etnografiniame regione susiformavusi teritorinė, erdvinė struktūra, kuriai būdingas tam tikras sodybų planas, apželdinimas, saviti pastatai, jų statybos principai, tradicinės statybos ir apdailos medžiagos ir spalvos, ryšys su kraštovaizdžiu.

3.13. Kitos Nuostatuose vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos reklamos įstatyme, Saugomų teritorijų, Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, Lietuvos Respublikos statybos, Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio, Lietuvos Respublikos miškų, Lietuvos Respublikos turizmo įstatymuose, Lietuvos Respublikos vidaus vandenų transporto kodekse, statybos techniniuose reglamentuose.

II SKYRIUS

REGIONINIO PARKO STEIGIMO TIKSLAI IR IŠSKIRTINĖ VERTĖ

4. Regioninio parko steigimo tikslai:

4.1. išsaugoti vertingiausius gamtinius kompleksus ir objektus, kultūros paveldo objektus ir vietas, savitą Kauno marių gamtinį ir kultūrinį kraštovaizdį, vertingas (tipiškas ir unikalias) ekosistemas, juos tvarkyti ir racionaliai naudoti, sudaryti sąlygas darniai teritorijos raidai;

4.2. išsaugoti biologinę įvairovę, ekosistemų stabilumą, sudaryti sąlygas vykdyti taikomuosius kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių tyrimus ir stebėjimus, kaupti informaciją kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos ir kitose srityse;

4.3. puoselėti regioninio parko išskirtinę vertę propaguojančią edukacinę, muziejinę ir kultūrinę veiklą, propaguoti Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografinių regionų etnokultūros tradicijas (statybos, amatų, nematerialaus paveldo);

4.4. sudaryti sąlygas pažintinio turizmo plėtrai, propaguoti ekologinę žemdirbystę;

4.5. plėtoti visuomenės ekologinę ir gamtosauginę švietimą;

4.6. atkurti sunaikintus, pažeistus gamtinius kompleksus ir objektus ir kultūros paveldo objektus ir vietas.

5. Regioninio parko išskirtinę vertę formuoja:

5.1. kraštovaizdžio savitumas ir įvairovė: unikalus didžiausias dirbtinis išsiliejusio Nemuno vandens telkinys Kauno marios su didžiosiomis atodangomis, iškyšuliais, salomis, įlankomis ir užlietomis Nemuno intakų žiotimis, Strėvos upės slėnis, Rumšiškių miškas su Gastilionių kopagūbriu;

5.2. negyvosios gamtos vertybės: Žiegždrių, Dovainonių, Gastilionių, Strėvos, Kalniškių ir Lašinių konglomeratų atodangos, Lašinių akmuo;

5.3. gyvosios gamtos vertybės: vienas didžiausių Lietuvoje pagal plotą ir turtingiausių pagal rūšinę sudėtį peizažinio stiliaus Girionių parkas, vienintelis Lietuvoje Dubravos arboretumas, unikalus stačiame marių šlaite augantis Arlaviškių kadagynas, Rumšiškių miško pušis, Žiglos maumedis, vienintelės Lietuvoje gauruotojo gvazdiko (*Dianthus armeria*)

augavietės, didžiosios miegapelės (*Glis glis*) populiacija, tulžio (*Alcedo atthis*), plovinės vištelės (*Porzana parva*), jūrinio erelio (*Haliaeetus albicilla*), juodojo peslio (*Milvus migrans*) perėjimo ir maitinimosi vietos, paukščiamsd *veistis ir migruoti* svarbios Dabintos ir Paukščių salos, retos visoje Europoje vabalų rūšys – niūriaspalvis auksavabalis (*Osmoderma barnabita*) ir purpurinis plokščiavabalis (*Cucujus cinnaberinus*), šaltinių su besiformuojančiais tufais buveinė;

5.4. savitas kultūros paveldas: unikalus Lietuvoje ir Rytų Europoje brandžiojo baroko šedevras Pažaislio vienuolyno architektūrinis ansamblis, Lietuvos etnografijos muziejus – vienas didžiausių Europoje etnografijos muziejų po atviru dangumi, turintis daugiausia eksponatų, S. Nėries memorialinis muziejus, iš Kauno marių dugno iškelta Rumšiškių bažnyčia ir varpinė, Šv. Onos koplyčia, Kauno tvirtovės V fortas, senasis Vytauto Didžiojo vieškelis;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. 63, 2026-02-04, paskelbta TAR 2026-02-05, i. k. 2026-01743

5.5. objektai užlieto Nemuno slėnio istorijai ir iškeltiems kaimams atminti, Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografiniams regionams būdingos tradicijos, kaimo statinių architektūros ir planavimo savitumas, amatų, literatūrinės tradicijos, kalendorinės šventės.

III SKYRIUS

APSAUGOS, ETNOGRAFINIO REGIONO ARCHITEKTŪROS IR SODYBŲ PLANAVIMO TRADICIJOMIS PAGRĮSTI REIKALAVIMAI, TAIKOMI VIŠOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

6. Regioninio parko apsaugos ir tvarkymo ypatumai, veiklos reglamentavimas ir etnografinio regiono architektūros ir sodybų planavimo tradicijomis pagrįsti reikalavimai siejami su funkcinio prioriteto zonomis, nustatytais regioninio parko planavimo schemeje (ribų plane), ir kraštovaizdžio tvarkymo zonomis, nustatytais regioninio parko planavimo schemeje (tvarkymo plane). Kraštovaizdžio tvarkymo zonose teritorijos naudojamos ir apsauga reguliuojama vadovaujantis Saugomų teritorijų tipiniu apsaugos reglamentu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 996 „Dėl Saugomų teritorijų tipinio apsaugos reglamento patvirtinimo“.

7. Įgyvendinant Saugomų teritorijų įstatymo nuostatas ir regioninio parko planavimo dokumentų sprendinius, regioniniame parke skatinama:

7.1. veikla, išsauganti ir išryškinanti kraštovaizdį ir biologinę įvairovę, gamtos ir nekilnojamasias kultūros vertybes, saugomų rūšių apsaugos ir atkūrimo priemonių įgyvendinimas:

7.1.1. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo ir naudojimo būdų, naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas, konkrečių apsaugos, atkūrimo ir tvarkymo priemonių įgyvendinimas;

7.1.2. gamtotvarkos ir genetinių miško medžių išteklių išsaugojimo priemonių įgyvendinimas, ūkininkavimo būdai, palaikantys palankią buveinių ir saugomų rūšių, miško medžių populiacijų apsaugos būklę;

7.1.3. Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografiniams regionams būdingų sodybų statyba, pagrįsta šioms etnografiniams regionams taikomais architektūros ir sodybų planavimo reikalavimais;

7.1.4. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas gausinant biologinę įvairovę, veisiant ir formuojant mišrius ir įvairaus amžiaus medynus. Konservacinio ir ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zonose plyno miško kirtimo biržėse atkuriant mišką prioritetas teikiamas miško žėlimui;

7.2. veikla, palaikanti arba atkurianti tradicinius gamtinės ar kultūrinės aplinkos elementus:

7.2.1. pažeistų ekosistemų atkūrimas formuojant želdynus, atkuriant natūralų hidrologinį režimą, kraštovaizdžio struktūrą formuojančius elementus, kraštovaizdžio estetinę vertę;

7.2.2. miško įveisimas vadovaujantis Miškų įstatymu, žemės ūkio ministro ir aplinkos ministro nustatyta tvarka;

7.2.3. agrarinės aplinkosaugos priemonių, susijusių su Europos ekologinio tinklo „Natura 2000“ teritorijų ir vandens telkinių apsauga, įgyvendinimas, tradicinio neintensyvaus ir ekologinio ūkininkavimo plėtojimas;

7.2.4. invazinių rūšių paplitimo prevencija arba esamų židinių naikinimas;

7.3. Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografinių regionų kultūros, tradicinės gyvenamosios puoselėjimas, tradicinių amatų ir verslų propagavimas. Skatinama esamas sodybas pritaikyti kaimo turizmo paslaugoms teikti, puoselėjant ir skleidžiant etnografinio regiono architektūros tradicijas;

7.4. pažintinio turizmo plėtra prioritetai teikiant gamtiniam ir kultūriniam turizmui; gamtos ir nekilnojamojo kultūros vertybių, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas siekiant vertybių apsauga sudominti gamtos ir nekilnojamojo kultūros vertybių savininkus, valdytojus ir naudotojus;

7.5. teritorijos pritaikymas rekreacijai, lankyti pagal regioninio parko planavimo schemas (ribų ir tvarkymo planų) sprendinius, atsižvelgiant į kraštovaizdžio, gamtos ir nekilnojamojo kultūros vertybių išsaugojimo reikalavimus, rekreacinės infrastruktūros kūrimas prioritetai teikiant vandens sportui;

7.6. saugomo kultūrinio kraštovaizdžio ypatybių išryškinimo darbai – želdinių ir menkaverčių statinių, užstojančių kultūros paveldo objektus ar kultūros paveldo vietovių vertingąsias savybes, šalinimo darbai.

8. Pastatai regioniniame parke projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami, teritorijų planavimo dokumentai rengiami atsižvelgiant į Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografiniams regionams būdingas statybos, architektūros ir sodybų planavimo tradicijas, siekiant:

8.1. išsaugoti išlikusią (iki 1939 m. susiformavusią) būdingą gyvenamųjų vietovių planinę erdvinę struktūrą;

8.2. išlaikyti Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografiniams regionams būdingus sodybų bruožus ir architektūrą: pastatų formas, dydį (tūrį), statybos produktus, spalvas.

9. Sodybų ir ūkininkų sodybų pastatai projektuojami, statomi ir rekonstruojami vadovaujantis Saugomų teritorijų įstatyme, Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme, Ūkininko ūkio įstatyme ir Nuostatuose nustatytais Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografiniams regionams būdingomis architektūros ir sodybų planavimo tradicijomis pagrįstais reikalavimais.

10. Pastatai sodyboje išdėstomi atsižvelgiant į susiformavusią kaimo ar vietovės struktūrą (valakinę, vienkiemį, kupetinę ar kitą vietovei būdingą struktūrą). Sodybos ir ūkininkų sodybos su kaimo turizmo pastatais planuojamos vadovaujantis šiais reikalavimais:

10.1. Kai žemės sklypo plotas yra iki 0,5 ha, bendras sodybos pastatais užstatomas žemės plotas turi atitikti statybos techninio reglamento, nustatančio reikalavimus vieno ar dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatams, tvirtinamo aplinkos ministro, reikalavimus, bet negali viršyti 500 m². Rekonstruojant sodybų pastatus, kurių bendras užstatymo plotas didesnis nei 500 m², neleidžiama didinti pastatais užstatyto žemės ploto.

10.2. Kai žemės sklypo plotas didesnis kaip 0,5 ha, bendras sodybos pastatais ir ūkininkų sodybos su kaimo turizmo pastatais užstatomas žemės plotas – iki 700 m².

11. Nuostatų 10 punktą netaikomas statinių statyboms Kauno mieste.

12. Sodybos pastatai projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami vadovaujantis šiais reikalavimais, išskyrus atvejus, kai regioninio parko planavimo schemas (ribų ir tvarkymo planų) sprendiniais nustatyta kitaip:

12.1. Statomi tik nesublokuoti gyvenamieji namai; gyvenamieji namai neblokuojami su ūkio pastatais, garažais.

12.2. Gyvenamuoju namu užstatomas žemės plotas – iki 150 m². Gyvenamasis namas – stačiakampio plano. Didžiausias gyvenamojo namo aukštis – 7 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Stogai – simetriški, dvišlaičiai, keturšlaičiai čiukuriniai, laužyti čiukuriniai, 40°–45° nuolydžio, su karnizu. Gyvenamųjų namų langų rėmai skaidomi (arba vizualiai skaidomi) į keturias, šešias ar daugiau dalių. Lango aukščio ir pločio santykis – 1:0,7–0,8.

12.3. Sodybos ūkio pastatai – vieno aukšto, simetriškais, dvišlaičiais, pusvalminiais arba keturšlaičiais 40–45° nuolydžio stogais su karnizais. Klojimo, daržinės aukštis – iki 9 m, kiti priklausiniai – ne aukštesni kaip 6 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Sodybos ūkio pastatai statomi ne toliau kaip 60 m nuo gyvenamojo namo (išskyrus pirtį). Statomų sodybos ūkio pastatų dydis, proporcijos ir fasadų architektūriniai sprendiniai turi atitikti jų paskirtį.

12.4. Sodybos pastatų stogai dengiami viena iš šių dangų: malksnomis, skiedromis, nendrėmis, šiaudais, keraminėmis, betoninėmis čerpėmis arba smulkiai skaidyta bitumine danga (bituminėmis čerpėmis), beasbesčiu šiferiu, neblizgia skarda. Lauko rūšiai gali būti apželdinami žole.

12.5. Sodybos pastatų fasadų apdailai naudojamos šios medžiagos: mediena, akmuo, molis, plytos, laikantis tradicinių medžiagos apdirbimo technologijų (pjauti, tašyti, netekinti rąstai; apdailos lentos) ir naudojimo būdų. Karkasinės, blokelių ar silikatinių plytų pastatų išorinės sienos apkalamos lentomis, medinėmis dailylentėmis arba tinkuojamos. Stogo dangai ir sienų apdailai naudojamos skirtingos statybinės medžiagos, pastatų fasadų apdailai – įvairios statybinės medžiagos, išskyrus plastikines.

12.6. Sodybos pastatų stogų spalva – tamsių atspalvių (ruda, juoda, pilka, žalia). Visų remontuojamų, rekonstruojamų ar statomų sodybos pastatų stogai dengiami vienodos spalvos ir tekstūros statybos produktais, išlaikant Nuostatų 12.2 ir 12.3 papunkčiuose nurodytą stogo nuolydį.

12.7. Sodybos pastatų sienų spalvos – pilka, ruda, žalia, juoda, rąstinių (netekintų rąstų) sienų – natūrali medžio. Langų rėmai, langinės, medžio raižiniai dažomi balta spalva.

13. Kauno miesto dalyse, nepatenkančiose į kultūrinius draustinius, esančiose namų valdose statinių statybai Nuostatų 12 punktą netaikomas. Jose vadovaujama bendrųjų statybą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, išlaikant susiformavusią miesto tūrinę erdvinę struktūrą, jo savitumą.

14. Dvarų (palivarkų) sodybos atstatomos pagal išlikusius archyvinis dokumentus: vietovės planus, pastatų ir inžinerinių statinių projektus (brėžinius), matavimų bylas, kitus dokumentus, pagal kuriuos atkuriamas buvęs pastatų vaizdas (fasadai, medžiagos, konstrukcijos). Šiais atvejais Nuostatų 10, 12 punktų ir 19.1 papunkčio reikalavimai netaikomi.

15. Kultūros paveldo objektų ir vietovių teritorijose Nuostatų 10, 12 punktų ir 19.1 papunkčio reikalavimai taikomi, jei neprieštarujama Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatyme įtvirtintiems paveldosaugos reikalavimams, istorinių – architektūrinių tyrimų duomenims.

16. Rekreaciniai pastatai statomi rekreacinio ir kito (gyvenamosios paskirties) funkcinio prioriteto zonose.

17. Atokvėpio vietose, poilsia vietose ir stovyklavietėse statomos pavėsinės žmonėms ar daiktams pridengti nuo kritulių ir saulės įrengiamos be patalpų ir palėpės. Pavėsinės gali būti statomos su stogu ant stulpų arba su ne daugiau kaip dviem išorinėmis sienomis. Pavėsinių spalva – natūrali medžio arba tamsaus atspalvio ruda, juoda, pilka, žalia.

18. Stoginė, skirta laisvai laikomų žolėdžių gyvūnų, įregistruotų Ūkinių gyvūnų registre, prieglobsčiui nuo kritulių ir vėjo, statoma laikantis Saugomų teritorijų įstatyme nustatytų apribojimų ir šiame punkte nustatytų reikalavimų.

18.1. Viena stoginė statoma ne mažesniame kaip 5 ha pievų ir ganyklų plote.

18.2. Stoginė – stačiakampio plano, iki 6 metrų aukščio, pločio ir ilgio santykis 1:2–3, bet ne didesnė kaip 150 kvadratinių metrų užstatomo ploto.

18.3. Stoginės stogas – vienslaidis, dvislaidis arba keturslaidis, dengiamas beasbesčiu šiferiu, neblizgia skarda; gali būti dengiamas tradicinėmis dangomis – malksnomis, skiedromis, nendrėmis, šiaudais.

18.4. Stoginės statybos ir apdailos medžiaga – mediena, apdirbta tradicinėmis medžio apdirbimo technologijomis (pjauti, tašyti, netekinti rąstai; tipinių formų apdailos lentos). Stoginės spalva – tamsiai ruda, pilka, žalia, juoda arba natūrali medžio.

Punkto pakeitimai:

Nr. [734](#), 2024-09-04, paskelbta TAR 2024-09-10, i. k. 2024-15928

19. Tvorų, inžinerinių statinių ir įrenginių pastatymas ir (ar) įrengimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

19.1. Sodyba aptveriamą ne aukštesnėmis kaip 1,5 m perregiomomis ažūrinėmis (kiaurymių plotas – ne mažiau kaip 45 proc.) tvoromis (medinių virbų, tašelių, karčių, vytelių, lentų, išskyrus horizontalias) be cokolių.

19.2. Ežere, tvenkinyje leidžiama įrengti vieną iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto linijos, iki 2 m pločio, ne didesnę kaip 30 m² ploto pontoninį arba medinę dangą ar ją imituojančią medžiagą padengtą lieptą. Upėje leidžiama įrengti vieną ne ilgesnį kaip 25 proc. upės pločio toje vietoje, kur planuojama jį įrengti, bet ne ilgesnį kaip 15 m, iki 2 m pločio, ne didesnę kaip 30 m² ploto pontoninį arba medinę dangą ar ją imituojančią medžiagą padengtą lieptą. Lieptą vandens telkinyje leidžiama įrengti, kai:

19.2.1. vandens telkinys ribojasi su žemės sklypu, kuriame yra sodyba;

19.2.2. žemės sklypą, kuriame yra sodyba, nuo vandens telkinio skiria kitas su vandens telkiniu besiribojantis žemės sklypas ir abu sklypai priklauso tam pačiam savininkui;

19.2.3. vandens telkinys ribojasi su žemės sklypu, kuriame yra teisėtai pastatyta pirtis;

19.2.4. vandens telkinys ribojasi su žemės sklypu, kuriame pagal regioninio parko planavimo schemą (ribų ir tvarkymo planus) įrengta stovyklavietė, poilsiavietė, atokvėpio vieta arba suplanuota jas įrengti;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [734](#), 2024-09-04, paskelbta TAR 2024-09-10, i. k. 2024-15928

Nr. [63](#), 2026-02-04, paskelbta TAR 2026-02-05, i. k. 2026-01743

19.2¹. Jei viršvandeninės augalijos juosta vandens telkinyje platesnė kaip 15 m, leidžiama statyti ilgesnius lieptus, bet išsikišančius ne daugiau kaip 2 m už viršvandeninės augalijos juostos ir ne didesnius kaip 30 m² ploto. Liepto urbanizuojamose rekreacinėse teritorijose matmenys nustatomi statinio projekto sprendiniuose.

Papildyta papunkčiu:

Nr. [63](#), 2026-02-04, paskelbta TAR 2026-02-05, i. k. 2026-01743

19.3. Inžineriniai statiniai projektuojami, statomi ir (ar) tiesiami, rekonstruojami ar remontuojami nekeičiant kraštovaizdžio estetiškos vertės. Rekonstruojant ne aukštesnės kaip 110 kV įtampos elektros perdavimo linijas, jas tiesiti rekomenduojama požeminiais kabeliais.

19.4. Saulės šviesos energijos elektrines ir saulės šilumos energijos kolektorius leidžiama įrengti ant pastatų stogų ir (ar) fasadų.

19.5. Saulės šviesos energijos elektrines leidžiama statyti sodybų žemės sklypuose, esamų fermų, pramonės ir sandėliavimo objektų teritorijose (gamybos, remonto ir pramonės įmonių ar dirbtuvių, sandėlių statiniams skirtuose žemės sklypuose). Jų pastatymo vietos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), nustatyta tvarka per nustatytus terminus turi būti suderintos su Aukštaitijos saugomų teritorijų direkcija (toliau – direkcija). Direkcija sprendimą suderinti saulės šviesos energijos elektrinės pastatymo vietą priima įvertinusi ir nustačiusi, kad

elektrinės nebus matomos nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms.

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [734](#), 2024-09-04, paskelbta TAR 2024-09-10, i. k. 2024-15928

20. Projektuojant didesnes kaip 500 m² automobilių stovėjimo aikšteles, numatomos želdinių juostos, skaidančios aikštelę ne didesnėmis kaip 500 m² dalimis, išsaugomi želdiniai.

21. Siekiant pagerinti vizualinę aplinką, leidžiama apleistus buvusių žemės ūkio įmonių pastatus, ypač esančius konservacinio, ekologinės apsaugos ir rekreacinio funkcinio prioriteto zonose, prie pažintinių, mokomųjų takų, lankomų objektų, apžvalgos aikštelių (regyklų), nugriauti. Jei tokius pastatus planuojama rekonstruoti (perstatyti), jie perstatomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos architektūros įstatyme nustatytais architektūros kokybės kriterijais, atsižvelgiant į Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografinių regionų architektūros reikalavimus, skaidant ir mažinant pastatų tūrius.

22. Išorinė reklama regioniniame parke įrengiama vadovaujantis Reklamos įstatymu ir Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymu. Užrašai informaciniuose skyduose, stenduose rašomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymu. Išorinė reklama kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir apsaugos zonose įrengiami vadovaujantis kultūros ministro nustatytais Reklamos kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir apsaugos zonose įrengimo taisyklėmis.

23. Kultūros ir gamtos paveldo objektų teritorijose ir jų buferinės apsaugos zonose neleidžiama įveisti miško.

24. Kultūros, sporto ir kitokius renginius (išskyrus urbanizuotas teritorijas ir sodybas), kai planuojama daugiau kaip 100 dalyvių, regioniniame parke galima organizuoti tik suderinus renginio vietą su direkcija. Renginio vieta raštu derinama su direkcija Taisyklėse nustatyta tvarka ir per nustatytus terminus. Direkcija sprendimą suderinti planuojamo kultūros, sporto ir kitokio renginio vietą priima įvertinusi ir nustačiusi, kad planuojamas renginys nepakenks gamtos ir kultūros vertybėms.

25. Regioniniame parke palapinės statomos ir laužai kuriami tik įrengtose, informaciniais ženklais pažymėtose vietose.

26. Laukinių gyvūnų jauniklių vedimo laikotarpiu (balandžio–birželio mėnesiais) gyvūnai augintiniai vedžijami tik su pavadėliu (išskyrus urbanizuotas teritorijas).

IV SKYRIUS

APSAUGOS, ETNOGRAFINIO REGIONO ARCHITEKTŪROS IR SODYBŲ PLANAVIMO TRADICIJOMIS PAGRĮSTI REIKALAVIMAI, TAIKOMI REGIONINIO PARKO KONSERVACINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

27. Draustiniuose, paveldo objektų teritorijose ir gamtos paveldo objektų buferinės apsaugos zonose neleidžiama statyti naujų rekreacinių pastatų ar didinti esamų pastatų tūrio, rekreaciniais pastatais užstatyto žemės ploto, statyti naujų ūkininko sodybų su kitos paskirties (fermų, ūkio ir (ar) šiltnamių) pastatais, fermų, žemės ūkio verslo kompleksų.

28. Kraštovaizdžio draustiniuose esančių sodybų gyvenamuosiuose ir ūkiniuose pastatuose draudžiama projektuoti ir įrengti vitrininius langus.

29. Draustiniuose leidžiama statyti:

29.1. saulės šviesos energijos elektrines ir saulės šilumos energijos kolektorius ant pastatų stogų ir (ar) fasadų;

29.2. saulės šviesos energijos elektrines tik sodybų žemės sklypuose statant iki 10 kW galingumo elektrines. Jų pastatymo vietas Taisyklėse nustatyta tvarka ir per nustatytus terminus turi būti suderintos su direkcija. Direkcija sprendimą suderinti saulės šviesos energijos elektrines pastatymo vietą priima įvertinusi ir nustačiusi, kad elektrinės nebus matomos nuo gamtos bei kultūros paveldo objektų (kompleksų) ar apžvalgos aikštelių (regyklų), nepakenks saugomoms gamtos ir kraštovaizdžio vertybėms.

30. Skrydžiai bepiločiais orlaiviais, karšto oro balionais, parasparniais virš gamtinių draustinių ir gamtinių rezervatų vykdomi Lietuvos Respublikos aviacijos įstatyme nustatyta tvarka.

Punkto pakeitimai:

Nr. [63](#), 2026-02-04, paskelbta TAR 2026-02-05, i. k. 2026-01743

V SKYRIUS

APSAUGOS IR TVARKYMO REIKALAVIMAI, TAIKOMI REKREACINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

31. Tvarkant regioninio parko rekreacinio funkcinio prioriteto zonas, didinama kraštovaizdžio estetinė vertė, gerinamos vietovės eksponavimo galimybės, formuojami nauji ar pertvarkomi želdiniai, įgyvendinamos reginių formavimo, medynų atsparumo rekreacinei apkrovai didinimo priemonės, įrengiami paplūdimiai, poilsiui pritaikomos pakrantės. Jose draudžiama bloginti rekreacinių išteklių kokybę, mažinti kraštovaizdžio estetinę vertę, projektuoti, statyti, įrengti ar plėsti su rekreacija ir apgyvendinimo paslaugų teikimu nesusijusius statinius, išskyrus gyvenamosios ir visuomeninės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonas.

32. Urbanizuojamose rekreacinėse teritorijose, numatytose regioninio parko planavimo schemoje (ribų ir tvarkymo planuose), gali būti įrengiami paplūdimiai, statomi lieptai, leidžiama naujų rekreacinių pastatų statyba, nustatant, kad vyraujanti (ne mažiau kaip 80 proc.) rekreacinio pastato ar pastatų komplekso paskirtis – poilsio, sporto arba gydymo.

33. Rekreaciniais pastatais užstatyti leidžiamas žemės sklypo plotas:

33.1. kai žemės sklypo plotas yra iki 0,5 ha, negali viršyti 500 m²;

33.2. kai žemės sklypo plotas yra didesnis kaip 0,5 ha, negali viršyti 700 m².

34. Statant naujus ar rekonstruojant esamus rekreacinius pastatus, rekomenduojama (jeigu pagal Architektūros įstatymo nuostatas nėra privaloma) rengti architektūrinius konkursus, skirtus geriausiai pastato architektūrinei idėjai išreikšti.

35. Regioninio parko planavimo schemoje (ribų ir tvarkymo planuose) ir (ar) savivaldybės ar jos dalies bendrajame plane numatytose vietose prie vidaus vandens kelių numatytuose uostuose ir prieplaukose gali būti įrengiami elingai, kiti stacionarūs ar plūduriuojantys įrenginiai laivams priplaukti, stovėti, išplaukti, kroviniams krauti, keleiviams laipinti.

36. Paplūdimiai su mažaisiais kraštovaizdžio architektūros elementais ir nesudėtingais statiniais ir (ar) įrenginiais, kurių sąrašą nustato aplinkos ministras, įrengiami teritorijų planavimo dokumentuose numatytose vietose.

37. Neurbanizuojamose rekreacinėse teritorijose gali būti įrengiamos tik atokvėpio vietos, poilsio vietės, stovyklavietės.

VI SKYRIUS

APSAUGOS IR TVARKYMO REIKALAVIMAI, TAIKOMI REGIONINIO PARKO EKOLOGINĖS APSAUGOS, ŪKINIO IR KITO (GYVENAMOSIOS PASKIRTIES) FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

38. Kito (gyvenamosios paskirties) funkcinio prioriteto zonose leidžiama statybų plėtra, numatyta savivaldybės teritorijos ar jos dalies bendruosiuose planuose ir regioninio parko planavimo schemoje (ribų ir tvarkymo planuose).

39. Ūkininko sodybų su kitos paskirties (fermų, ūkio ir (ar) šiltnamių) pastatais statyba leidžiama regioninio parko planavimo schemoje (ribų ir tvarkymo planuose) numatytose vietose, esančiose ūkinio ir ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zonose, statinius statant didesniame kaip 2 ha plote. Joms taikomi šie reikalavimai:

39.1. Ūkininko sodyboje vienu fermos, ūkio pastatu ar šiltnamiu užstatomas didžiausias žemės plotas negali viršyti 600 m². Leidžiamas ūkininko sodybos pastatais užstatomas žemės plotas:

39.1.1. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra iki 3 ha, – iki 700 m²;

39.1.2. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra daugiau kaip 3 ha (iki 10 ha), – iki 900 m²;

39.1.3. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra daugiau kaip 10 ha, – iki 1200 m².

39.2. Ūkininko sodybos kitos paskirties pastatus, kurie dėl specifikos ir techninių reikalavimų negali būti statomi išlaikant Aukštaitijos ir Suvalkijos (Sūduvos) etnografinių regionų architektūros tradicijas, rekomenduojama pridengti želdiniais, kad šie pastatai sodybos statinių komplekse vizualiai nedominuotų.

VII SKYRIUS APSAUGOS IR TVARKYMO ORGANIZAVIMAS

40. Regioninio parko valdymą, apsaugą ir tvarkymą pagal kompetenciją organizuoja direkcija.
